

TEBLİĞ VE İRŞAD ÇALIŞMALARI*

Eüzü bi'llâhi mine's-şeytâni'r-racîm.

Bi'smil'lâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi hakka hamdihî, nahmedühû bi-cemii mehâmidih... Lehü'l-hamdü kemâ yenbağî li-celâli vechihî, ve liazîmi sultânih... Hamden kesiran tayyiben mübareken fih, alâ külli hâlin ve fi külli hîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü âlâ seyidi'levvelîne ve'l-âhirîn, ve şefî'l-müznibîn, muhammedini'l-mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmâi'd-dîn.

a. Avustralya Bâkir Bir Memleket

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri ibadetlerimizi kabul eylesin... Aciz ve nâçiz ibadetlerimizi engin rahmetine ermemize vesile eylesin... Bize lütfuyla muamele eylesin...

Ben buraya davet edildiğim zaman bu sene, işlerimiz çok gibiydi. Türkiye'deyken birazcık gevşek dursaydı kardeşlerimiz, "Hocam, siz bilirsiniz, nasıl isterseniz öyle olsun!" filan dese-lerdi, galiba biz gelemeyecektik. Ama çok ısrar ettiler, biz de geldik. Allah hem sizi bahtiyar eylesin, hem de sizin sevdiklerinizi bahtiyar eylesin...

Sizden bir temennimiz var. Siz bu diyâra işçi olarak geldiniz, akrabanız çağırıldığı için geldiniz,

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

evlilik münasebetiyle geldiniz ama bu diyar güzel bir diyar... Yani ben muhtelif yerleri çok gezmiş bir insan olarak bunu size söylüyorum. Ayrıca bu diyar bâkir bir diyar...

Bâkir diyar ne demek? Yâni henüz daha keşfedilmemiş olan bir yer, daha nimetleri tam olarak bitirilmemiş, istifadeye tam kavuşmamış yerler var. 83 yerde cami var, mescid var, İslâmî merkez var. Burada, bu çevrede bulunan müslümanlara hizmet veriyorlar.

Sonra Melbourne'de belki 90, 100, 120, 150 bin veriyorsunuz bir ev alıyorsunuz. Bahçeli bir ev, Türkiye'ye göre güzel. Yâni Türkiye'de ancak zenginlerin çok lüks semtlerde sahip olacakları evlere, burada normal olarak sahipsiniz. Bahçeli villa şeklinde geniş evlere, arabaya sahipsiniz.

Ama şu imkânlarla Avustralya'nın başka yerlerinde Türkiye'nin ilçeleri kadar, illeri kadar arazi alabilirsiniz. Biz onu gördük, şaşırdık. 18 bin hektar yer satılık. İçinden 2 kilometre river (nehir) geçiyor. Dağlarında ormanları var, iki arkadaş birleşse alabilir. 72 bin dönüm yer... Yani gezmeye kalksanız gezemezsiniz, ancak helikopter almanız lazım ki gezebilesiniz. Böyle yerleri var. Ucuz, iki arkadaş buradaki evlerinin satsa orayı alabilir. Gez Allahım gez... Nehir sizin, dağ sizin, çam sizin, ağaç sizin... Öyle bir diyar.

Sonra bize bir bir arsa gösterdiler. Biz bir yerde arsa aradık. Tamam, şu arsa çok ucuz, gene iki arkadaş alabilecek kadar. Belki bir arkadaş bile alır. Babayiğit bir arkadaş tek başına alabilir.

Emlakçı gezdiriyor bizi. Vallahi dedi nerelerde bilmem, bu sizin arsanın komşusunda aşağıda dehlizler olacak, maden ocakları falan olacak. “Ne madeni?” dedik. “Altın madeni vardı buralarda.” dedi.

Sübhanallâh! Arsayı alsan, ev yapacağım diye kazma vursan, belki altın çıkacak altından... Öyle bir yer, yani çok ucuz. Bir yerde Hervey’e 500 metre cephesi olan 200 dönümlük yere 42.000 lira istemiş. Belki bir pazarlık edilse 30, 35 bine alınacak. Yani 42 bin, sizin bir evinizin parasının üçte biri kadar bir fiyat. E Hervey’e cephesi olduğuna göre, orada gördük, o civardan buz alsanız koysanız gelene geçene satsanız, meşrubat satsanız bile geçiminizi sağlarsınız. Hem de 200 dönümlük yeriniz olacak.

Türkiye’de olmayan şeyler bunlar. Büyük imkânlar tabii bunlar dünyanın fâni dünyanın fâni imkânları. Hepimiz gelip geçiciyiz bu dünyada. Öyle kalacak değiliz. Ama bir şey daha bizi çok sevindirdi. Brisbane’da geziyorduk. 4 tane camisi var dediler. Dördünü de gezelim dedik.

E gittik mahalle arasından birer evlik parsel içinden yerler satın almışlar, *Islamic Center* demişler. Kilise imiş, cami olmuş. Evmiş, cami olmuş bu kadar kolay. Yani 80.000, 70.000 verirken herhangi bir şehirde tek başına bir cami koyabileceksin, kurabileceksin, kendi soyadını verebileceksin. Adın ne mesela diyelim Kartal, Kaplan, Aslan neyse... Aslan Cami, Kaplan Cami mümkün. Yani birazcık dışını sıksan bir şehirde bir özel camin olabilir. Türkiye’de kolay değil bunlar... Yani büyük nimet.

b. Cami Yaptırmanın Mükâfatı

Ondan sonra Peygamber Efendimiz bildirmiş ki:¹

مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ

(حم.م. عن عثمان بن عفهان)

(*Men benâ li'llâhi mesciden, bena'llâhu lehû beyten fi'l-cenneh*) “Bir kimse Allah rızası için bir mescid binâ ederse, yaptırsa, yaparsa; Allah da ona sevap olarak, mükâfat olarak cennette bir köşk ihsân eder.” Diyorlar ki “—Yâ Rasûlallah! Mescid yapmaya gücümüz yetmezse yol kenarındaki çardaklar, hurma dalları dikilmiş, üstü de yapraklarla gölgelendirilmiş namazgâhlar da o hükme girer mi? Yani öyle bir şey yapsak da, namaz çardağı yapsak o da öyle cennette köşk kazanmamıza sebep olur mu? “—Evet.” buyurmuş Peygamber Efendimiz. “Hem de onları temizler silip süpürürseniz o tozunu toprağın, süprüntüleri de huri kızlarının mehirleri olur.” buyurmuş. E huri kızının mehri ne demek? Cehennemde huri kızı yok. Huri

¹ Müslim, *Sahîh*, c.XIV, s.250, no:5298; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.70, no:506; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.167, no:11712; Begavî, *Şerhü'sSünneh*, c.I, s.351; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.II, s.268, no:1291; Hz. Osman RA'dan.

Şeybânî, *el-Âhâd ve'l-Mesânî*, c.II, s.123, no:912; Vâsile ibn-i Eska' RA'dan.

Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.V, s.330, no:1047; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Ukaylî, *Duafâ*, c.VII, s.305, no:1703; Hz. Aişe RA'dan.

Cürcânî, *Târih-i Cürcan*, c.I, s.131, no:135; Muaz ibn-i Cebel RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.649, no:20728, 20753; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.124, no:21678.

kızları cennette girecek. O kadar cık bir orayı temizlemek bile ne kadar büyük bir mükâfat bulacağını gösteriyor.

Şimdi ben düşündüm ki benim kardeşlerim çalışkandır, her biri Hervey'in bir kilometresinde. Bir şehirden bir şehire giden bir yerde kendi nâmına bir cami kursun. Rica etsem her kardeşimiz kurabilir. New Castle yolu üzerinde üç tane, Adelaide yolu üzerinde 5 tane, Cairns'de 7 tane, Brisbane yolu üzerinde 10 tane, Brisbane'dan yukarıya 5 tane, falancaya giderken şu kadar kurabilirsiniz.

Oralarda ucuz, buradaki gibi pahalı değil. 60.000 verdin mi, 50.000 verdi mi geniş bir arazi alıyorsun. Bir çardak yap, 5- 6 bin liraya burada insan bir ev yapabilir. Ben onu gördüm, yapar. Türk işi ise yapar. Bir şeysi yok, yeter ki şöyle üstü kapalı bir yer olsun. uyku tulumu yanında oldu mu, yastığı oldu mu küt yatıyor, kalabiliyor orada.

Böylece geziyorlar, görülmemiş yerlere gidiyorlar. İslâm'ı tebliğ ediyorlar veya İslâm'ı onlara göstermiş oluyorlar. Veya Müslümanlık, Allah'ın râzı olduğu tek ve yegâne hak din, var diye onların gözünde görünüyorlar.

Allah onlara yarın mahşer gününde diyecek ki
“—Bilemedik yâ Rabbi! Senin hak dinini tanıyamadık!”

“—E falanca kullarım gelmedi mi? Sakallılar, beyaz gömlekliler oradan geçmediler mi? Allah'ın birliğini söylemediler mi? Namaz kılarken hani kulaklarına ellerini dayadılar da,

“Eşhedü en lâ ilâhe illa’llah” (There is no god but Allah) dediler. bunları duymadınız mı? “—Duyduk ama unuttuk.”

Hâ madem duydunuz, o hâlde cezayı hak ettiniz diyecek. Islak süngerle silelim mi kara tahtayı? Ondan sonra:

إِلٰهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي

(*llâhî ente maksûdî ve rıdâke matlûbî*)
“Maksadım sensin yâ Rabbi, ben senin rızanı arıyorum yâ Rabbi! Bundan sonraki ömrüm senin dinine vakıftır, senin dinin için çalışacağım.” yazalım! Burada Allah’ın dininin öncüleri olalım!

c. Bir Kişinin Hidayetine Vesile Olmak

Dedelerimiz Anadolu’ya gelmişler. Balkanlar’a geçmişler. Kafkasya’ya gitmişler. Bizim bugün hatırımıza hayallerimize gelmeyecek diyarlara gitmişler. Nasıl gitmiş? Gariban bir derviş eline tesbihini almış, çıkınını almış, çarığının ayağına geçirmiş:²

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ

(د.ت.ح.ب.ق. عن أنس)

(*Bi’smi’llâhi ve bi’llâh, tevekkeltü ale’llâh*) demiş, yola çıkmış.

² Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.746, no:5095; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.490, no:3426; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.III, s.104, no:822; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.V, s.251, no:10090; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.VI, s.26, no:9917; İbn-i Ebi’d-Dünyâ, *Tevekkül Ale’llâh*, c.I, s.40, no:20; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XV, s.397, no:41536; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XXI, s.118, no:23111.

Hemen bir yerde bir kulübe kurmuş. Etrafını da çabalamış boş durmak günahdır diye. Fidan dikmiş, meyve dikmiş, orada bir çadır yapmış. Çardak yapmış, barınak yapmış. Gelen geçeni buyur etmiş:

“—Buyur bizde yiyelim, Allah ne verdiyse tuz, ekmek, çorba, bilmem ne...” ikram etmiş. Tarhana çorbası içmişler. Oturmuşlar akşam zikretmişler, yatmışlar. Sabah vedâlaşmışlar filan derken orası bir İslâmi merkez olmuş.

Yolcular düşünmüşler ki, falanca yerden çıkarsam filanca dervişin tekkesine giderim. Gece orada yatarım, sabah oradan öbür tarafa giderim. Kolaylık olur, yani durak yeri olur. Mola yeri olmuş böylece...

Balkanlar müslümanlaşmış. Arnavut kardeşlerimiz müslüman olmuş. Boşnak kardeşlerimiz müslüman olmuş. Roman kardeşlerimiz müslüman olmuş. Nasibi olanlar, Allah'ın nasip ettiği kimseler İslâm'ı kazanmış.

Allah'ın hiçbir kulu ötekilerden eksik değildir. Belli olmaz belki bakarsın İngiliz müslüman olur. Bakarsın bir Aborijin müslüman olur. Bakarsın bir Fransız müslüman olur. Bakarsın bilmediğin ummadığın hesap etmediğin bir kimse müslüman olur.

Senin elinle müslüman olursa, Peygamber Efendimiz SAS diyor ki:³

³ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.I, s.315, no:930; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.V, s.602, no:9715; Ebû Râfi' RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.156, no:28802; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XVII, s.313, no:18250.

لَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى يَدَيْكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ
مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَغَرَبَتْ

(طب. عن أبي رافع)

(*Len yehdiya'llàhu azze ve celle alâ yedeyke racülen*) “Aziz ve Celîl olan Allah’ın senin elinle bir kimseyi müslüman etmesi, hidayete erdirmesi; (*hayrun leke mimmâ taleat aleyhi’ş-şemsü ve garabet*) senin için üzerine güneşin doğduğu ve battığı her şeyden daha hayırlıdır.”

Onun için biz bu kara tahtadaki eski yazıları silelim.

“—Ya Rabbi, ben senin dinine yardım edeceğim hizmet edeceğim.” diyelim.

Adam kazanmaya çalışalım adam kurtarmaya çalışalım! Cehenneme düşecekleri yanmaktan kurtarmaya çalışalım! Gâfilleri uyarmaya çalışalım! Yanlış yolda gidenleri doğru yola çekmeye çalışalım!

Mutsuzları mutlu etmeye çalışalım! Afyonkeşleri ibâdet ettirmeye çalışalım! Sarhoşları meyhaneden kurtarmaya çalışalım! Kumarbazları kumarhaneden kurtarmaya çalışalım! Hâsılı Allah yolunda çalışalım!

Bu en büyük vazifemiz... En kârlı iş bu, en kârlı ticaret bu...

d. Allah Yolunda Çalışalım!

Allah-u Teâlâ Hazretleri Kurân-ı Kerim’de buyuruyor ki;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ
تُنَجِّيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

(صف: ١٠)

(*Yâ eyyühe'llezîne âmenû*) Ey iman edenler, ey iman sahipleri! (*Hel edüllüküm alâ ticâretin tüncîküm min azâbin elîm*) Sizi cehenneme düşmekten, feci bir azaba uğramaktan, elim bir akıbeta düçar olmaktan kurtaracak bir alışverişi, bir yolu, bir ticareti size tavsiye edeyim mi?" (Saf, 61/10)

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

(صف: ١١)

(*Tü'minûne bi'llâhi ve rasûlihî*) "Allah'a sımsıkı bağlanır inanırsınız ve Rasûlullah'a sımsıkı bağlanır ve yolunda yürürsünüz. Allah'a ve Rasûlüne bağlanır inanırsınız; Bu bir..."

(*Ve tücâhidûne fî sebili'llâhi bi-emvâliküm ve enfüsiküm*) "Ve sizler Allah yolunda mallarınız ve canlarınızla cihad edersiniz. Böyle yaparsanız, feci azabdan kurtulursunuz."

(*Zâliküm hayrun leküm in küntüm ta'lemûn*) "Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır." (Saf, 61/11)

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلِكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

(صف: ۱۲)

(*Yağfirleküm zünûbeküm*) “Eğer böyle yaparsanız, Allah sizin geçmiş günahlarınızı bağışlayacak; (*ve yüdhilküm cennâtin tecrî min tahtihe’l-enhâr*) aşağılarından şırl şırl cennet ırmaklarının aktığı, cennet bahçelerine sizleri sokacak, oralara sahip edecek sizi... (*Ve mesâkine tayyibeten fî cennâti adn*) Ve sizlere Adn cennetlerinde güzel meskenler nasib edecek. (*Zâlike’l-fevzü’l-azîm*) Bu ne büyük bir başarı, ne güzel bir sonuç!” (Saf, 61/12)

Rabbimiz tesbit ediyor ve en hayırlı ticaretin bu olduğunu bize söylüyor. Ben sizde bu imkânı görüyorum. Yani elinizde en büyük imkân, dünyanızı bir kere garantilemişsiniz. Yani aç kalacağım diye korkan olduğunu sanmıyorum içinizde... Maaş bakımından endişe edecek olanlar kalmamıştır. Hem burada ev sahibi olmuşsunuz, hem de Türkiye’de de iki katlı ev, bir dükkan, bir bahçe, bir tarla, bir şeyler ayarlamışsınız. Kalmış şimdi âhiret... Dünya tamam olmuş, kalmış şimdi âhiret...

Onun için çok geniş bir ülke, çok büyük imkânları var. Çok rahat etme, çok nimet elde etme imkânınız var. O yolda çalışırsınız diye

temenni ettik sizler için... Sizlerin gözüyle biraz Avusturalya'yı dolaştık. Dedik ki:

“—Melbourne'e yığılmış olan kardeşlerimize teşvik edelim, tahrik edelim, kışkırtalım! Biraz böyle muhtelif yerlere yayılsınlar, dağılsınlar...”

Bir de sizin işçi olmanızı istemiyoruz. Başkasının emrinde olmanızı istemiyoruz. Hür olun, kendi işinizde olun. Tuz ekmek yeyin, soğan ekmek yeyin, kendi bahçenizde ektiğiniz şeyi yeyin; kimseye muhtaç olmayın! Bunların peşin maaşına da tenezzül etmeyin. Verirlerse alırsınız da, hesabı da ona göre yapmayın. Yani Trabzon'da, Rize'de böyle bayırlara bir şeyler diyorlar da rızıklarını kazanıyorlar.

Bizim bu Anadolu halkı cefâkeştir. Yapar bu işi, becerir her yere gidersiniz. Böyle grup grup, onar onar, beşer beşer gidersiniz. Köy kurarsınız, belediyeleri sizin olur, yönetimleri sizin olur, her şeyi yapmanız mümkün olur.

Bunlar için biraz çalışma yaptık. Arkadaşlar Mehmet Ali Hoca, Muammer Hoca onlar da geldiler inceledik. İnşallah bu çalışmalarını siz sürdüreceksiniz biz gittikten sonra. İnşallah bir dahaki gelişimizde İslâm'ın müslümanların Avustralya'nın daha başka yerlerine yayılmış olduğunu göreceğiz. Yapacaksınız inşallah bunu. Ve başka müslümanlar da sizlerin konak yerlerinizden faydalanarak başka yerleri, başka imkânları sağlayacaklar. Görmüş olacaklar, beğenmiş olacaklar ve oralara heves etmiş olacaklar, böylelikle yayılacağız.

Bundan sonraki amacımız, kaliteli bir müslüman

olarak İslam'ın güzelliğini fiilen göstermek. Giyimimizle, davranışımızla, konuşmamızla, kibarlığımızla, iyilikseverliğimizle, hayırhahlığımızla bunu göstermek. Lafla müslüman oldu demekle müslüman olunmaz. Size hayran olursa müslüman olur.

Onun için Allah rızası için süsleneceksiniz, Allah rızası için taranacaksınız, Allah rızası için giyineceksiniz. 50 dolarlık elbise giyeceğinize, Allah rızası için 100 dolarlık elbise giyeceksiniz. 20 dolarlık pabuç giyeceğinize, Allah rızası için 70 dolarlık pabuç giyineceksiniz. Bunu dünya gösterişi için değil, gayrimüslim beni görsün, imrensin, sevsin diye yapacaksınız.

Allah da sevmeli, kullar da sevmeli, herkes de dua etmeli. Böyle olacağız yaptığımız işi dürüst yapacağız. Hileli iş yapmayacağız. Temiz yapacağız, aslan gibi olacağız. Bizim avımızdan tilkiler de istifâde etsin.

Tilki gibi olup da, akbaba gibi olup da leş yiyenler gibi

olmayacağız. İşimizi kendimiz göreceğiz. Çalışacağız onurumuzla, örnek olacağız.

Dedelerimizin ahlâkına herkes hayrandı. Ahlakından dolayı müslüman oldular başkaları. Herkes aptal değil enayi değil. Ancak beğenirse ve güzel, kaliteli olduğunu anlarsa o zaman geliyorlar. Baklavanın güzelini buluyorlar. Hanın alt katında köşeye saklansa baklavacı dükkânı, kaliteli baklavacıyı buluyor. Kaliteli olan her malı buluyorlar. Ucuz ve kaliteli olan her malı dağ başında da olsa gidip alıyorlar.

Onun için sen kaliteyi yükselteceksin sana gelecek. Senin hanımın da senin kızın da senin çocuğun da senin ticaretin de senin dinin de ne diye düşünüyorum ben.

İslam'ın güzelliği parıldayacak. O da bu kim ya diyecek bu pırıl pırıl. “Bu müslüman ne kadar güzel maşallah.” diyecek. Müslümanlığa heves edecek. Böyle sevdirebilirsiniz Müslümanlığı... Yoksa şu halinizle, adam sizi beğenip de İslâm'a gelmez. Daha kötüsü bizi beğenmez de, İslam'dan kaçır.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(الممتحنة: ٥)

(*Rabbenâ lâ tec'alnâ fitneten li'llezîne keferû*)
[Rabbimiz! Bizi, kâfirler için bir fitne konusu kılma!] (Mümtahine: 60/5) ayetinin izâhında büyükler diyorlar ki:

“—Kâfirlere bizim fitne olmamız ne?”

Kâfir bizi görür, berbatlığımızı görür, bizim yüzümüzden İslam'dan kaçarsa, o zaman biz onlara fitne olmuş oluruz. Çok kötü bir durum bu... Onun için sözümüz kibar olacak.

Caminin imamı nasıl olsun? Kanuni Süleyman vasiyet etmiş. Boylu poslu olacak, yakışıklı olacak, güzel kılıç kullanacak. Güzel ok atacaktır, şiir bilecek, edebiyat bilecek... Alim olacak, kâmil olacak, fâzıl olacak... Bir sürü şey sayıyor. Neden? İnsanlar İslam'a ısınınsınlar diye, İslam'a ısınmaları için...

Onun için, her biriniz çocuklarınızı öyle yetiştireceksiniz. Hem kendiniz dikkat edeceksiniz, hem de aile fertlerinize aynı şekilde dikkatli olacaksınız.

Hem de yayılacağız, yayıldığımız yerlerde birer cami yapacağız. Allah rızası için İngilizce'yi öğreneceğiz güzelce... Çocuklarımızı güzel yetiştireceğiz. Tahsilli yetiştireceğiz çocuklarımızı. Bilgili yetiştireceğiz, hukukçu yetiştireceğiz. Emlakçı yetiştireceğiz. Ticaretten anlayan, mevzuâtı bilen insan yetiştireceğiz. Belediye reisi olabilecek gibi yetiştireceğiz. Ondan sonra da yumuşak yumuşak, tatlı tatlı Allah'ın kullarını Allah'ın dinine davet edeceğiz.

Peygamber Efendimiz kaç kişiyle işe başladı? Nasıl gelene gidene İslam'ı tebliğ etti? Nasıl başka başka şehirlere gitti. İcabında taşlandı. İcabında yaralandı ama nasıl tebliğ etti?

e. SAS Efendimiz'in Yahudi Çocuğunu Ziyareti

Enes RA, Peygamber SAS Efendimiz'in bir halini anlatıyor. İmam Buhârî'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerif. Onu da size duyurmak istiyorum. Diyor ki:⁴

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.455, no:1290; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.201, no:3095; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.280, no:14009; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XI, s.242, no:4884; Buhârî, *Edebü'l-Müfred*, c.I, s.185, no:524; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VI, s.93, no:3350; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.383, no:6389; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.173, no:8588; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1290; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

كَانَ غُلَامٌ يَهُودِيٌّ يَخْدُمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَمَرِضَ فَآتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُهُ
فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَقَالَ لَهُ أَسْلِمَ فَنظَرَ صَبِيًّا إِلَى
أَبِيهِ وَهُوَ عِنْدَهُ فَقَالَ لَهُ أَطِيعَ أَبَا الْقَاسِمِ فَأَسْلَمَ
فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ مِنَ النَّارِ

(بخ. د. حم. حب. ع. ق. عن أنس)

RS. II/904 (*Kâne gulâmün yehûdiyyün yahdümü'n-nebiyye SAS, femerida feetâhü'n-nebiyyü SAS yeûdühû fekaade inde re'sihî, fekâle lehû: Eslim! Fenazarat sabiyyü ilâ ebîhi ve hüve indehû, fekâle: Etî' ebe'l-kâsim! Feesleme, feharace'n-nebiyyü SAS ve hüve yekül: El-hamdü li'llâhi'llezî enkazehû mine'n-nâr.*) *Sadaka rasûlü'llâh.*

Peygamber SAS Efendimiz'e hizmet eden bir çocuk varmış, Yahudiymiş. İlginç bir durum, çocuk yahudi olmasına rağmen Peygamber Efendimiz'e hizmet ediyor. (*Femerida*) Hastalanmış. (*Feetâhü'n-nebiyyü SAS yeûdühû*) Peygamber SAS Efendimiz de onun ziyaretine gitmiş. Çocuk olmasına rağmen, başka bir inançta olmasına rağmen, onu ziyarete gidiyor.”
“—E İslam peygamberi yahudi çocuğun ziyaretine gider mi?”

Güzel ahlâkı göstermek için gidiyor demek ki...

(*Fekaade inde re'sihî*) Ve hasta çocuğun başucunda oturmuş. Ne demiş acaba: (*Fekâle lehû: Eslim*) “Müslüman ol!” demiş. Anlaşılan çocuğun durumu ağırca, belki de vefat edecek. Acıdığı için Peygamber Efendimiz, “İslâm’a gel, müslüman ol!” demiş.

(*Fenazarat sabiyyü ilâ ebîhi ve hüve indehû*) Çocuğun babası da yanında duruyor. Çocuk yanında duran babasına şöyle bir bakmış, “Babam ne diyecek bu işe?” gibilerden. Babası da, aferin, ne demiş? (*Etı’ ebe’l-kàsım!*) “Ebü’l-Kàsım’a itaat et!” demiş.

Peygamber Efendimiz’e itaat etmesini söyleyince, çocuk da müslüman olmuş:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ

(*Eşhedü en lâ ilâhe illa’llâh, ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve rasûlühû*) diye kelime-i şehadet getirmiş.

(*Feharace’n-nebiyyi SAS fehüve yekül*) O hastanın yanından Peygamber Efendimiz çıkarken: (*El-hamdü li’llâhi’llezî enkazehû mine’n-nâr*) “Onu cehennemde cayır cayır ateşte yanmaktan kurtaran Allah’a hamd ü senâlar olsun!” diye hamd ederek, sevinerek çıkmış. Yâni, onun müslüman olup da cehennemden kurtulmasına, cennetlik olmasına sevinmiş ve hamd ederek çıkmış.

Tâif’e gitti mi, gitti. Oradan taşladılar mı, kovaladılar mı, kovaladılar. Yaralandı mı, yara-

landı. Ama gene onlara bedduâ etmedi.

“—Affet yâ Rabbi kavmimi. Onlar cahil, bilmiyorlar, bilmediklerinden yapıyorlar. Benim Allah’ın hak Peygamberi olduğunu bilseler yaparlar mı?” dedi.

Dedikoducular çıktı, Efendimiz’in icraatını tenkit edenler çıktı. Güldü geçti. Musa AS’a daha çok ezâ, cefâ ettiler. “Benimki hafif kalır.” dedi, sabretti. Çok sabretti.

Peygamberim diye saltanat yaşamadı; cefâ çekti, halkın arasına katıldı. Cefâ çekti, onlarla bir oldu. Harbe gitti, aç kaldı, borç aldı, sıkıntı çekti. İnsanlık hâli hepsini gösterdi ama hepsinin içinde İslâm’ın güzelliğini gösterdi ve İslâm’ı yaydı.

f. Ashabım Yıldızlar Gibidir

Sahabe-i Kirâm, gittikleri yerde İslâm’ı yaydılar. Diyor ki birisi:

“—Şam’da Emevi Camii’ne gittim. Baktım ki çok güzel yüzlü birisi konuşuyor. Kim bu dedim. Bu peygamber Efendimizin sahabesinden filanca dediler.”

Sevmiş hemen gönlü ısınmış. Aşık olmuş daha görünüşünden, “Kim bu güzel?” diye soruyor. Efendimiz’in sahabesi nurlu, pırıl pırıl... Peygamber Efendimiz onlar hakkında buyurmuş ki:⁵

⁵ İbn-i Hacer, *Lisânü’l-Mîzân*, c.II, s.137, no:594; Câbir RA’dan.

Keşfü’l-Hafâ, c.1, s.147, no:381; *Hulâsatü’l-Bedri’l-Münîr*, c.2, s.431, no: 2868.

أَصْحَابِي كَالنُّجُومِ بِأَيِّهِمْ إِقْتَدَيْتُمْ إِهْتَدَيْتُمْ

(ق. والديلمى عن ابن عباس؛ عبد بن حميد عن ابن عمر)

(*Ashâbî ke'n-nücûm*) “Benim ashabım yıldızlar gibidir. (*Bieyyihim iktedeytüm ihtedeytüm*) Onlardan hangisine iktida ederseniz, uyarsanız hidayet bulursunuz.”

Mus'ab ibn-i Umeyr, Peygamber SAS'in Medine'ye gönderdiği kimse. Çok yakışıklı bir insanmış. Bir ailenin biricik oğluymuş. İzzetli, itibarlı bir zengin çocuğuymuş. İslâm yolunda her şeyini fedâ etmiş. Yamalı, yırtık, eski elbiselerle durmaya razı olmuş. İslâm'dan dönmemiş. Ama bir Kur'an okudu mu karşısındaki erirmiş. Haydi bakalım bir Kur'an oku. Kur'an'ı dinleyince, okuyuşunun güzelliğinden karşısındakinin kalbi damla damla erirmiş.

Yani böyle böyle fethettiler diyarları... Böyle böyle yaydılar İslâm'ı... İslâm nerelere gitti? Afrika'ya gitti, İspanya'ya geçti. Fransa'ya ulaştı.

İngiltere kralı müslüman oluyor da:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

(*Lâ ilâhe illa'llah, muhammeden rasûlü'llah*) diye para basıyor. Milâdî 700 küsur, Emevilerin son zamanları.

İsveç kralı Endülüs müslüman hükümdarlarına yalvarıyor:

“—Çocuklarımızı size tahsil görsün diye gönderiyorum. Lütfen kabul edin, bunları güzel terbiye edin!” diye.

Endülüs’ün bilgisi, görgüsü dillere destan; tarih kitapları yazıyor. Kan dolaşımını müslümanlardan öğrenmiş Avrupalılar. Çiçek aşısını müslümanlardan öğrenmişler. Niye öyle değiliz şimdi?

Öyle olacağız Niye işçi olmaya razı olalım? Niye belimizi sakatlatalım? Niye ciğerimizi hasta edelim? Temiz havalı yerde yaşarız. Kendi şeyimizde yaşarız. Çok çalışırız, geniş zaman buluruz. Televizyondan İngilizce’yi güzel öğreniriz. Dershaneler kurarız, kültürlü olarak yetişiriz. Her birimiz cevher oluruz, pırlanta oluruz. Çocuklarımızı pırl pırl yetiştiririz. Ondan sonra yavaş yavaş, yavaş yavaş kendimiz çoğalsak biz bunlardan çabuk çoğalırız. Yani bunlar Müslümanlığa gelmeseler, biz çocuklarımızı evlendiririz çocuklarımız, gelinlerimiz, damatlarımız, torunlarımız derken bu hâkimiyet bize geçer.

Çünkü bunlar köpek besleyip yetiniyorlar. Tamam bir köpeği var ya, üç tane köpeği almış şişman bir delikanlı. Köpekler onu sürüklüyor o köpekleri sürüklüyor. Yolda gidiyor, seviyorlar. Ben bakınca acıyorum “Hey Allah’ın şaşkınları!” diye. İzbandut gibi her birisi bir yarım kuzuyu yer. Koca koca köpekler insan üstüme sürecektir diye, şöyle kenarından yarım daire çizip öyle geçiyor. Onlarla yatıyor, kalkıyor, beraber konuşuyor. Dertleşiyor, etkârlanıyor beraber. Böyle bunlar.

Rusya’da bu gidişle 20-30 sene sonra hakimiyet Türklerin eline geçecek diye yazıyor. Sonra Türkiye’nin 20-30 sene sonra Ortadoğu’nun sayılı ülkeleri arasında olacağını yazıyor. Niye ona göre hazırlamayalım evlatlarımızı?

g. Çocuklarınızı İyi Yetiştirin!

Diyor ki Peygamber Efendimiz:

“—Çocuklarınız sizin devrinizin insanı değildir. Onlar gelecek devrin insanıdır. Onun için çocukları gelecek devire göre yetiştirin!”

Sizin en büyük sermayeniz ne? Elinizdeki en büyük pırlanta, elmas, cevher, yakut ne? Evlâdınız.

Onu güzel yetiştirirsiniz, müslüman yetiştirirsiniz. Hem mürüvvetini görürsünüz, hem de sevabını alırsınız. Onu yetiştirdin diye Allah size sevap verir. Onun için evlatlarınızı iyi yetiştirmeye gayret edin! İyi güzel çocuk olsun, terbiyesi güzel olsun. Bilgisi, görgüsü yerinde olsun. Her türlü şeyi güzel öğretin. Hem İngilizce’yi güzel öğretin, hem edebiyatı öğretin! Kıymetini bilmediğimiz ilimlerden birisi edebiyattır. Edebiyat öğretin.

Söz ola kese savaşı, Söz ola bitire başı Söz ola ağulu aşu, Yağ ile bal ede bir söz

Söz söylemek çok önemli, sözü güzel söylemek çok önemli. Peygamber Efendimiz’in mesleği.

“—Efendimiz ne idi?”

Cevâmiü’l-kelim, kısa sözle çok mânâ ifade eden bir hatip idi. *Efsâhü’l-arab* idi. Araplar

dünyada edebiyâtı en ileri millet idi. Peygamber Efendimiz de Arapların en fasih dilli olanı idi.

Şaşarlardı Efendimiz'in ifadesinin düzgünlüğüne, güzelliğine... Peygamber mesleği bu, onun için güzel konuşacağız. İlgili olacağız, onurlu olacağız, mesleklerimize dikkat edeceğiz. Mesleğimiz İslam'ın şerefine gölge düşürmeyecek bir şekilde olacak. Kimsenin emrine girmeyeceğiz. Girmemek asli vazifemiz olacak.

Müslüman milyarlarca kâfirden daha üstündür, çünkü Allah'ın kuludur. Allah'ın varlığını kavramıştır. Müslüman ötekisinin emrine girmemeli. Hele böyle hürriyet varsa, Rusya gibi değilse, Demirperde gibi değilse, zorlu bir rejim yoksa, o zaman hemen hürriyetine kavuşmak boynuna borç olur.

Alışmış esarete öyle gidiyor. Eyvallah, ya müslüman kâfirden emir alır mı? Almaması lazım.

Bu zihniyetle kendinizi, çocuklarınızı yetiştirin. Onurlu, terbiyeli, bey olun.

Bizim dedelerimizi İslam diyarlarına Abbâsî saraylarına asker, babayiğit olarak almışlar savaşçı filan diye almışlar. Kısa zamanda yönetimi ele geçirmişler. Selçuklu Devleti'ni kurmuşlar. Mısır'a gitmişler yönetimi ele geçirmişler. Devlet kurmuşlar.

Suud'da bir arkadaşımız anlatıyordu. Ortalık bir karışmış bir meydanda. Bizim arkadaşlardan bir tanesi de inmiş. Bir arabaya sen dur demiş, sen biraz ileriye gel demiş, şöyle yap demişbilmem ne... Kavşaktaki düğümü çözmüş yani. Kenarda

bir Şey zıplıyormuŐ yerinde ihtiyar Suudlu:

“–Demedim mi size, işte Türkler bu işleri böyle çözerler, böyle baŐarılar diye. Bak nasıl becerikli.” diyormuŐ.

Becerikli olacağız, tuttuğumuz işi güzel, kırma-yarak yapacağız.

Gene hoŐuma gitti. Geçen sene hac organi-zasyonunda vazife olan kardeşlerimiz kimisi mühendis, kimisi veteriner, kimisi doktor ama kimse bilmez onları. Söz vermiŐler hacılara iyi hizmet edeceğiz. Kimseye ters yüz göstermeyeceğiz. Sabredeceğiz, söz vermiŐler gık demeyeceğiz diye.

Hacı bir Şeyden haberi yok karŐısındakini hizmeti sanıyor. BađırmıŐ, çađırmıŐ, yüklenmiŐ, sakinleŐtirmiŐler ikna etmiŐler falan. Güzel hizmet vermiŐler, güzel bak. Yani sabredince, azmedince, karar verince hiç kızmayacağız diye oluyor. Hiç kötü söz söylemeyeceğiz, hiç kimseyi zmeyeceğiz diye söz vermiŐler, kendi aralarında ant içmişler. Çok büyük sevap aldılar. Çok büyük takdir topladılar. Devletin resmi müfettiŐleri gezdi. En çok bizim müesseseyi beğendiler. İntizâma hayran oldular.

Hatta bizimkiler computerla çalıŐtılar. Tüm hacıların yerlerini numaralamıŐlar ama, tabi yerler bol diye biraz serbest bıraktıŐlar. Uygulama bizim dıŐımızda olan bir takım aksamalardan dolayı tam tatbik edilmedi. Bizim yerimize giden hacıları arıyormuŐ filanca firmada benim hacım var. Ne listesi var, hangi odada oturduğu belli değil, bilmem ne falan.

Bizimkilerin hepsi computerle tık çıkıyormuş

h. Siz Hayırlı Bir Ümmetsiniz

Hizmet güzel yapılırsa, Allah da sever, kullar da memnun olur. Rabbimiz buyuruyor ki:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

(آل عمران: ۱۱۰)

(*Küntüm hayra ümmetin uhricet li'n-nâs*)
“Siz tüm insanlar için bir örnek olarak ortaya konulmuş, çıkartılmış en hayırlı ümmetsiniz. (*Te'mürûne bi'l-ma'rûfi ve tenhevne ani'l-münker*) Siz, en hayırlı ümmet olmanın vasfı olarak emr-i maruf yaparsınız, nehy-i münker edersiniz. (*Ve tü'minûne bi'llâhi*) Allah'a çok sağlam bir şekilde iman edip inanmış insanlar olarak hayat sürersiniz.” (Âl-i İmran, 3/110)

Biz müslümanlar olarak Allah'ın seçkin bir ümmetiyiz. Seçtiği bir ümmetiz. Görevlendirdiği bir ümmetiz. Sizin vazifeniz, bizim vazifemiz işçilik değil. Biz görevli bir ümmetiz. Allah'ın yeryüzünde görevli hizmetlileriyiz. Allah'ın hizmetlileri, hizmetçileri, askerleri, görevli ümmetleriyiz. Asıl vazifemizi unutursak Allah sorar:

“—Ben seni dünyaya niye göndermiştim?”

Yâ Rabbi, unuttum daldım dünyanın zevkine keyfine.

“—Ben seni ne görevle göndermiştim. Hani sen

Ümmet-i Muhammed'din ya, senin bir görevin vardı ya...”

Hani çocuğa soruyorsun ya:

“—Nerede kaldın, iki saattir kahvaltı masasında ekmek bekliyoruz. Ben seni çarşıya niye göndermiştim? ‘Ekmek al!’ diye göndermemiş miydim? İki dolar vermemiş miydim? Vermiştim. Pekiyi iki saattir neredesin sen?”

“—Arkadaşları gördüm de, sohbete daldım da, top oynadım da...”

“—Gel bakalım buraya!” deyip kızmaz mısınız?

Allah da bizi dünyaya öyle göndermiş. Kadın, erkek fark etmez, herkesin görevi var. Kadınların daha çok görevi var. Çocuklarını yetiştirecekler, kocalarına hizmet edecekler.

Kocalarına hizmet de ibadet, çocuklarına hizmet de ibadet... Onlar için çocuğunu büyütme de cihad... Onların görevleri ve sevapları daha çok.

Şeksiz şüphesiz, annenin mertebesi ailede babadan daha yüksek. Yâni mânevî bakımdan annenin hakkı çocuk üzerinde daha fazla. Babadan daha fazla... Bunu hadis-i şerifler bildiriyor.

Onun için burada sizin çalışmanızı çok beğendim. Yanınızda çok rahat ettim. Kamp yaptınız, çok güzel bir şey... İsveç'ten şimdi, “Aman, öyle bir kampı burada da yapar mısınız?” diyorlar. Bizi transfer etmeye çalışıyorlar, oraya İsveç'e...

Yani bu eğitim kampları çok güzel. Bunu sık sık yapın, her tatilde bir eğitim kampı... Bir yer alalım, alın. Müşterek, beşer, onar verin; ben

de vereyim! Herkes versin, müşterek olarak güzel bir yer alalım. Kamplarımızı yapalım. Hanımların kampı, çocukların kampı, yaz kampı, güz kampı, bir haftalık kamp, on beş günlük kamp, bir aylık kamp. Bunlar yetiştirici oluyor. Çocuklar birbirinden görüyor, İslâm'ı öğreniyor.

Bu kamp programları çok güzel. İnşallah kardeşlerimiz konuşmaları basacaklar. Zaten basmasalar bile videoda ve ses bantlarında var. Bu güzel bir şey... Burada bu imkânlar geniş, Türkiye'de biraz zor... Pahalı geliyor, herkes alamıyor.

Ama burada herkes için yemek, meşrubat içmek gibi basit bir şey. Bunları yaparsanız İslâm'ı öğrenirsiniz, ondan sonra İslâm'ı uygularsınız. Oradan da büyük sevap kazanırsınız.

Temennimiz bunlar tabii. Aranızda bulunduk, her birinizin evinde kaldık. Yemeğinizi yedik, yük olduk, hizmet ettiniz. Hakkınız geçti, lokmanızı yedik. Bir kahvenin kırk yıl hatırı olur demişler. Haklarınızı helâl edin! Allah razı olsun hepinizden... Bizden yana da hepsi helal olsun! Biz sizin duacınızız, Allah razı olsun.

İnşallah, temenni ederiz ki, Türkiye'de de görüşürüz sizlerle... Tekrar can ata ata, seve seve gelmek de isteriz. Gelemezsek, kusurumuza bakmazsınız. Gelirsek, memnun oluruz, yine böyle çalışmalar olur.

Allah hepinizden razı olsun, vücutlarınıza sıhhat afiyet versin... Hastalıklardan maddi mânevi üzüntülerden, gamlardan, kederlerden

berî ve sâlim eylesin... Evlatlarınızı, aile fertlerinizi, nesillerinizi hayırlı evlatlar, hayırlı nesiller, hayırlı aile fertleri eylesin... Rabbimiz şaşırarlara doğru yolu gösterecek... Gevşeyenleri şuurlandırır... Cümlemize helâl rızıklar nasib etsin... Temiz rızıklar nasib etsin... Kimseye kul olmadan, şerefli ve hür hizmetler nasib etsin...

Ticaret büyük bir rızık kapısıdır. Kolay bir kazanç yoludur, bereketlidir. Böyle geniş evleriniz olsun.

Bir kardeşimize gittik bir diyarda. Varlıklı, varlıksız değil ama sıkışmış. Bu bir görenek meselesi galiba... Burada sıkışmaya lüzum yok. Böyle sıkış tepiş, sardalya balıklarının konserve kutusu içinde duruşu gibi yapmaya lüzum yok. Bir misafir geldiği zaman, insanın bir ikram edecek yeri olmalı.

“—Odamız var hocam, korkmayın!” diyebilmeli!

“—Bahçemiz geniş!” diyebilmeli.

Bahçeye bir karavan koysa insan, karavan 3- 4 bine alınıyor. 5 - 7 kişi kalabiliyor karavanda...

Misafirperverlik çok kıymetli ve sevaplı bir iştir. Biz müslümanların ana vasıflarından biridir. Biraz canınızın kıymetini bilin, rahatınıza bakın! Yani rahat yerde oturun! Geniş yerde oturun, sıkıntıya düşmeyin! Çocuklarınız da rahat etsin...

Şimdi bizim bir kardeşin çocukları geniş bir yer gördü, koşturuyordu. “Ona böyle geniş yer lazım!” dedi arkadaşlar şaka yaptılar. Hepinizin çocuğuna geniş yer lazım! Bahçesi geniş olursa,

ona uygun olursa, çocuk istediği gibi koştursun. Ağaca salıncak kursun, çimenlerin üstünde oynasın.

Bu mu iyi? Daracık bir yerde:

“—Aman evladım gürültü etme! Aman evladım taş atma! Aman evladım yapma, gitme, gelme, kapıya çıkma; tomobil geçer.” demek mi daha iyi?

Hangisi iyi? Rahatlık iyi. Çocuklar hür yetişsin. Temiz havada yetişsin. Biraz rahatımıza bakalım!

Çünkü Avustralya rahat edilecek bir yer. Böyle sıkışılacak bir yer değil ki. Burası Türkiye değil ki, mecbur değilsiniz. Böyle en rutubetli, en soğuk yerde yaşamayın. Güzel yerlerde yaşayın ve Allah ağız tadı versin... Huzurla, mutlulukla yaşamayı nasip etsin...

Zamanınızı boş geçirmeyin! Zamanı değerlendirmenin en kolay ve en sevaplı şekli zikirdir. Hiçbir şey yapamazsa, insanın eli ayağı bağlı olsa, kalbi ve dili ile “Allah!” der, sevap kazanır.

Dili ile Allah derse 70.000 sevap kazanır. Kalbiyle sessiz Allah derse 4 milyon 900 bin sevap kazanır her seferinde... 4 milyon 900 bin, 4 milyon 900 bin diye gider kalbi ile zikir yaptığı zaman. En kolay şekli budur.

Daha muntazam olan çalışma şekli, Kur’an ezberlemektir. Kur’an’ı öğrenmektir, fıkıh okumaktır. Dinimizin kitaplarını okumaktır. Hocalarımıza sorarsınız, “İlk önce hangi kitaptan başlayayım?” diye. O kitabı bitirirsiniz altını çizerek...

Çünkü ilim öğrenmek en sevaplı iştir. İlmi öğrendiniz mi başkasına da faydanız olur, kendinize de faydanız olur. Yalan

yanlış yapmazsınız. Sevap kazanacağım derken, günaha girmezsiniz. Kaş yapayım derken, göz çıkartmazsınız. Onun için boş zamanlarınızı zikirle ve ilimle değerlendirin.

Zaten ilim deyince, ilme sizi bağlayınca kurtulursunuz. Çünkü ilim size yolu gösterir:

“—Şu vakitte namaz kıl, şu vakitte şu sevaplı işi yap! Şu hayrı şu zamanda yap!” der.

Meselâ, hadis-i şerifte okuduk: Ramazan Bayramı’nda kurban kesmek. Kurban Bayramı’nda değil Ramazan Bayramı’nda kurban kesmek 700 misli sevapmış. E bunu insan hadisi okuyunca anlıyor.

Neden? Bir bolluk bereket olacak. Evde gelenler misafire, “Kal yahu, beraber yiyelim yemeği.” demek mümkün olacak. Konuya komşuya ikram mümkün olacak. Bir bolluk olacak, hakikaten bayram olacak. O bakımdan, kurban kesmek sevapmış. Mesela bu, ilimle öğreniliyor.

Zikrin sevabı ilimle öğreniyor. Şu vakitte namaz kılmak şu kadar sevap. Meselâ, sabah namazından sonra Efendimiz oturup zikirle meşgul olmayı severmiş. Güneş doğup şöyle yarım saat geçinceye kadar zikirle meşgul olup iki rekat da namaz kılsa, bir hac ve umre sevabı var.

Allah nasib ederse; Allah yolumuzu açık etsin, müyesser etsin... Allah tekrar tekrar gitmemizi

nasib etsin... Hacca gideceğiz; yolculuk var, zahmet var, meşakkat var. Sıkışmak var, günlerce beklemek var. Güneşte yanmak var ve sâire, ve sâire...

Bir insan sabah namazından İştirâk vaktine kadar camide beklerse, Tirmizi'nin hasen hadis dediğine göre; başka hadis-i şeriflerde, Ebu Davud'da var... Bir hac ve umre sevabı kazanıyor. Bu ilimle öğreniliyor işte. Okudukça öğrenir insan.

Akşam kardeşlerimizle sohbet ediyorduk: “—Ha o mesele öyle mi, onu bilmiyordum.” diyor.

İlim en kıymetli varlık. İlme çalışırsanız, ilme sarılırsanız, en büyük sevabı alırsınız. Din ilmine sarılınca, şaşırmasınız.

Şimdi biz meselâ birbirimize küssüz, dargınız. Ben dargın değilim benim kalbimde kimseye karşı bir kızgınlık, kırgınlık yok da, ama mesela ilk gelişimde, ikinci gelişimde evinde bile misafir olduğum kardeşler var. Ben fırsat bulsaydım onları ziyaret edecektim ama, çok gezdiğimiz için fırsat bulamadık. Onlar gelmediler. Bayram geçti, seyran geçti. Benim onlara, onların da bana bir kötülüğü yok. Doğrudan doğruya kötülüğüm yok da, buradaki kavga ettikleri kardeşler dolayısıyla, beni de hasım cephesinde gördüklerinden, gelmiyorlar.

Halbuki ilim kitaplarında okuyoruz ki:

“—Bir müslüman öteki müslümana dargın olursa, dargın göçerse, dargın ölürse, cennete giremezler.” diyor.

Biz evvelki gün okuduk burada, kaç tane İmam Buhari'nin hadislerini okuduk. Şimdi biz darılmayız birbirimize, kurtuluruz. Onlar bilmezlerse, zavallılar kurtulamazlar, cehenneme giderler. Şimdi ben dergide yer vereceğim, yazacağım inşallah. Kendilerini de yazacağım dargınlık yok. Bak ilim kurtarıyor insanı. Bilmeseydik; "Sen bana gelmedin, ben de sana gelmem; sen bana küstün, ben de sana küstüm." Böyle gidecektik yani.

Kontur gidecektik birbirimize... Böyle gidecektik.

Ama ilim öğrendik, kalbimiz yumuşadı. Affettik herkesi. Arif Nihat Asya'nın Aff-ı Umumî şiiri var, "Herkesi affettim!" diyor. Güzel bir şiir, uzun uzun böyle yazmış. "Seni affettim, şunu da affettim, bunu da affettim..." diye. Böyle şairâne bir şekilde sıralamış.

Biz de herkesi affettik. Yaradılanı Yaradan'dan ötürü hoş gördük. Kimseye kırgınlığımız yok, kırgınlığımız yok, haklarımız helâl olsun. Bir kimseye hakkımız varsa istesin, veririz. Paramız var, pulumuz var, yoksul değiliz. Eksikli kusurlu değiliz. İstesin, bu dünyada istesin, ahirete bırakmasın. Acısın bize, "Senin borcun var bana!" desin. "Senin borcun var bana!" desin. "Benim hakkım var sende..." desin. Ödeyelim, öderiz. Ödemeye çalışırız. İmkânınız var, el-hamdü lillâh. Eh lütfedip affederseniz, bağışlarsanız, haklarınızı helâl ederseniz, edersiniz. Ettiğinizi söylediniz,

Ama bu genişliğe nereden geldik biz? Bu rahat duygulara nereden geldik? İlimden geldik.

İlim öğrenmeseydik, vallahi bizim elimizden zor kurtulurdunuz. Bizim şerrimiz topunuzu zarara uğrattırdı. Beş kıtaya yayılırdı şerrimiz. Ama ilim bizi böyle yumuşatıyor; vaz geçiyoruz, yaradılanı Yaradan'dan ötürü seviyoruz. Yoksa şerde şerlilerden aşağı kalmazdık.

Nefsi insanın kuvvetli oldu mu, şeytanın esiri oldu mu, her türlü kötülüğü yapar. Anarşi de yapar. Evvelallah her şey gelirdi elimizden. Adam dövürürdük, kıtır kıtır on tanesini keserdik, kılımız kıpırdamazdı.

Ama niye yapmıyoruz? İslam dini, ilim bize yumuşaklık verdiğinden, Allah korkusu verdiğinden, ahirette hesaba çekilme duygusu verdiğinden...

Onun için bizi ilim kurtarır. Bir milleti ilim kurtarır. İnsanı ilim kurtarır. İlme sarılırsan kurtulursun. Vasiyetim budur.

“—Tek bir söz söyle hocam, çok uzun sözleri hatırımızda tutamayız, unuturuz.”

“—Tamam, ilme sarılın, Kur'an'a sarılın!”

Bitti. Kur'an sizi Rasûlüllah'a götürür, hadis-i şerife götürür, fıkha götürür, affa götürür, gıybet etmemeye götürür, suizan etmemeyi öğretir. Her şeyi öğretir. Yeter ki okusun.

Millet okumuyor. Okumuyoruz, hiç okumuyoruz. Okusak, çok güzel şeyler var kitapların içinde... Kadınlar okumaz çocuklarının sebebiyle. Erkekler okumaz işleri sebebiyle... Biz hocalar

okumayız, biliyoruz diye. Bilmediklerimiz bildiklerimizin yanında çok daha fazla. Okusak neler öğreneceğiz. Ballar, kaymaklar, mücevherat, her şey onun içinde. Kitapların içinde okumuyoruz. Kur'an ezberlesek ne kadar sevap kazanacağız.

İnsanın bildiği Kur'an'ı unutmasından daha büyük günah olamıyor. Koca koca adamlar olmuşuz. Kur'an'ı bilmiyoruz, sûreleri okuyamıyoruz. *Elem neşrah leke* Sûresi Hatm-i Hâcegân'da lâzım. Bazı kardeşler:

“— *Elem neşrah leke* Sûresi'ni bilmiyorum.” diyor.

Bin dolar ceza, en aşağı o da... Öğrenecek, çünkü 6-7 satır bir şey:

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ الَّذِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ
يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

(الإِنْشِرَاحُ: ١)

(*Elem neşrah leke sadrek... Ve vada'nâ anke vizrek... Ellezî enkada zahrek... Ve rafa'nâ leke zikrek... Feinne mea'l-usri yüsrâ... Inne mea'l-usri yüsrâ... Feizâ ferağte fensab... Ve ilâ rabbike ferğab...*)

Bu kadar, yani olmayacak şey değil. Günde on defa okursa, ister istemez öğrenir. Bazısı da

diyor ki:

“–Hocam kafam almıyor.”

Kafası alıyor insanın. En karışık şeyleri bile kafası alıyor insanın... Ne zaman? Tekrar ettiği zaman.

Onun için eskiler çok güzel söylemişler:

Et-tekrâru ahsen; Ve lev kâne yüz seksen

“Tekrar etmek çok güzeldir; yüz seksen defa da olsa...”

Demek ki, 180 defa okumadığımız için ezberleyemiyoruz. İşin püf noktası burası. Çok okursan, öğrenirsin.

En karışık sûre, meselâ Rahman Sûresi, öğreniliyor. Koca Allah'ın kitabı, Kur'an-ı Kerim başından sonuna ezberlenilebiliyor. Çalışırsan, olur.

Bir doktorla tanıştım:

“–Hocam, ben meal hafızıyım.” diyor.

Arapçasını okuyamıyor, dili dönmüyor. Meali o kadar çok okumuş ki, numarasıyla söylüyor. Nahl Sûresi'nin 27. ayeti şöyledir, tıklar tıklar, tıklar tıklar söylüyor. Elektronik beyin gibi. Neden? Çok uğraşmış, okumuş da merakla okumuş. Hepsi aklında kalmış.

Allah bir kula ne isterse verir. Sen iste yeter ki, güzel şeyi iste, Allah verir.

أَدْعُونِي أَجْتَبْ لَكُمْ

(المؤمن: ٦٠)

(Üd'ünî estecib leküm) “Siz bana dua edin ben sizin duanızı karşılıksız koymam.” (Mü'min, 40/60) buyuruyor Allah-u Teâlâ Hazretleri.

Onun için sizin ve bizim en büyük silahımız ve varlığımız ve imkânımız nedir? Dua etmemiz, duamız... Allah duaları kabul ediyor. Muradına erdiriyor insanı, neler neler veriyor.

Onun için ağzınız duada olsun, gönlünüz ilimde olsun. Kalbiniz Allah'ın dinine hizmette olsun. Allah tekrar tekrar buluştursun Türkiye'de, burada sizin açtığınız camilerde... İnşallah hepsinin açılışlarına gelem. Konuşmalar yapalım hacda, güzel yerlerde... Ahirette de, cennette buluştursun cemali ile müşerref eylesin.

Bi-hürmeti esmâihi'l-hüsna, ve habîbihi'l-müctebâ, ve bihürmeti esrârisûreti'l-fatihah!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

05. 06. 1991 - Melbourne / Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü